Rutka Gergő

MARCSA

Van egy barátnőm, Marcsa.
Az Isten őt egészségben tartsa.
Ápolónő a szentem,
Vele még ápolóként kezdtem.

Egészséges ő, mint a makk,
Baj, hogy néha megharap.
Nem tudom, olyankor mi van vele,
De látom, hogy huncut a szeme.

Két csöpp keze mindig fagyos,
fülecskéje a hidegtől piros.
Kabátomba bújunk télen,
Hogy a zord hidegtől megvédjen.

A körúton sétálunk délután,
Elválunk, s hazamegyünk ezután.
Gondolunk sokat egymásra,
Marcsa rám, én az alvásra.